

50

WV de Tourmalet viert 50 jarig jubileum

Deel 2



Groepsfoto 2019



Teeravond 2010



Activiteiten van wielervereniging de Tourmalet



2005 naar Gerolstein



2005 naar Gerolstein

De rit op zondagmorgen werd wel een beetje eentonig en er werd besloten om een rittencommissie in het leven te roepen die diverse verschillende ritten van zo'n 75 km uitzette die wekelijks werden verreden. De grote voortreker was Wietse van Ruiten die met zijn commissie, met het GPSies- en Komoot-systeem, mooie gedetailleerde ritten plande. Tevens werd besloten om halweg een stop in te voeren voor het nuttigen van een bakje met iets lekkers. Soms werden deze versnaperingen door de club betaald. Enkele van deze ritten waren naar Drimmelen, Oirschot, vliegveld Seppe, Rustende Jager in Udenhout, Postel, de Molen in Essen-Wildert, De Klok in Sint-Lenaarts, etc. Tevens werden er, voor de liefhebbers, ook wat langere zondagsritten van ca. 125 km georganiseerd zoals naar Willemstad, Veen en met Pinksteren naar Scherpenheuvel. De sterke jongens gingen dan ook nog over de "Poggio". Vele leden gingen ook deel nemen aan de klassiekers voor wielertoeristen zoals, Waalse pijl, Ronde van Vlaanderen, Amstel Gold Race, Elfstedentocht voor fietsers, Luik Bastenaken Luik etc.

Vaak werd er een meerdaags uitstapje gereden met 2 overnachtingen. Zoals naar Gerolstein 2 maal, Zeddam, Genk, Posbank, Bruinisse, Rolduc etc. Deze werden georganiseerd door een paar vrijwilligers uit de vereniging. Zeeland meestal door Helma en Sjaak.

Er was ook een groep die in de wintermaanden, om in conditie te blijven, gingen schaatsen op de ijsbaan in Eindhoven. Jan Blom was de schaats-expert.

1983



Parijs

Dorst

Bij veel bestuursvergaderingen kwam vaak het probleem van te hard rijden aan de orde. Mede door het feit dat op den duur het leeftijdsverschil groot werd. Om het voor iedereen toch leuk te houden werd besloten om in verschillende groepen te gaan rijden. De groep op zondag werd toch te groot zodat we een win-win situatie kregen.

- **Groep 1:** Geen snelheidsbeperking. Deze groep drinkt geen koffie en rijdt zo snel mogelijk naar Café Nova van Disco Nel voor een lekkere pint en sterke verhalen.
- **Groep 2:** Max. gem. snelheid 32 km/uur. Iedereen moet bij toerbeurt kop doen.
- **Groep 3:** Max. gem. snelheid 28 km/uur. Iedereen moet ook bij toerbeurt kop doen.
- Groep 2 en 3 drinken koffie onderweg. Het motto is: "samen uit samen thuis".
- Voor de oudere deelnemers is er toen ook nog groep 4 gevormd door Bernhard Antens en Toon van Kaam. Max snelheid 28 km/uur.

In Baarle-Nassau reden ook renners die vertrokken bij Sporthotel Bruurs in de kleding van Limar. Deze werden gesponsord door Rob Geuens van Limar. De Limars genoemd. Renners van de Tourmalet reden wel eens mee met de Limars en omgekeerd. Na wat besprekingen over en weer werd besloten tot een fusie. Hierdoor groeide het ledenaantal zeer sterk. De club werd toen gesponsord door Drukkerij de Jong, Limar en Sporthotel Bruurs. In die tijd zijn ook veel leden van TC-Baarle op de fiets geklommen.

De starts vonden toen plaats bij het Sporthotel. Daar werden de groepen geformeerd en werd er op gepaste afstand vertrokken. Er werd door de groepen zoveel mogelijk op dezelfde plaats koffie gedronken. Tevens werd op dinsdag en donderdag gefietst. Er werd vertrokken bij de winkel van Richard Jansen. Er deden vaak renners mee van andere verenigingen. In onderling overleg, afhankelijk van de wind, werd bepaald waar de tocht naar toeging.

In de winter gingen veel van onze leden bij andere verenigingen veldtochttochten rijden. Toen Henk Baars uit Diessen wereldkampioen veldrijden werd in 1990 en Huub Kools uit Baarle Nassau ook in de top meedraaide werd veldrijden een hype. Er werd een veldtochttochtcommissie in het leven geroepen die mooie ritten uitzette van ca. 25 en 45 km in de buurt van Baarle-Nassau en Alphen. Dit legde wel

een grote belasting op de vereniging want er komt heel wat kijken om deze tochten probleemloos te laten verlopen te meer omdat er werd besloten om twee veldtochttochten per jaar te organiseren.

Er moesten verkeersregelaars worden opgeleid en toestemming worden gevraagd aan de Gemeente, grondeigenaren, Staatsbosbeheer en de EHBO moest aanwezig zijn. Het uitpeilen van de routes, het controleren van de routes en het weer ophalen van pijltjes was een heel werk. Tevens werden na afloop de fietsen van de deelnemers schoon gespoten. Bij aanvang werd er gestart bij de "Steppe van Jeppe". Ook weleens bij Camping de Ponderosa en later bij de kantine van Voetbalvereniging Dosko. Na afloop werd aan de vrijwilligers een stevige lunch aangeboden met de nodige pinten. Het kwam voor dat enkele mensen daarna niet meer wisten waar ze woonden.

Deze veldtochttochten waren best lucratief. Te meer daar de RABO bank, in het begin, de kosten betaalde als het heel slecht weer was en er weinig deelnemers waren.

De snelle jongens deden ook mee aan ploegentijdritten in de buurt.

Veiligheid stond bij de Tourmalet altijd hoog in het vaandel. Bij veel bestuursvergaderingen stond het op de agenda. Ad van Helmond, die hier een opleiding voor had gevolgd, gaf vele nuttige tips.

De belangrijkste waren:

- Zorg voor een goede basisconditie als je aansluit bij een groep.
- Pas de snelheid aan de omstandigheden aan.
- Draag een goedgekeurde helm.
- Zorg dat je fiets in orde is zoals remmen, banden en banden druk.
- Houd voldoende afstand.
- Waarschuwen als er gevaar dreigt, zoals tegenliggers, een los lopende hond, nat wegdek, geef tijdig richting aan, rem nooit abrupt in de groep etc.
- Er waren ook richtlijnen bij het wisselen van de koppositie en dat de mensen die op kop rijden het tempo bepaalden en hoe er over gestoken wordt.

Er zijn in al die jaren wel eens valpartijen geweest maar de letsels vielen in het algemeen mee.

Het bestuur was jarenlang een constante factor. Herman van Beers, die in 1983 Jan Jansen opvolgde als voorzitter, moest wegens fysieke klachten de hamer neerleggen. Hij was toen 28 jaar voorzitter en had daarvoor al 3 jaar in het bestuur gezeten.

De penningmeester, Toon van Kaam was ook een man van het eerste uur en hij stopte toen hij een goede vervanger had gevonden in de persoon van Joan de Jong. Toon was toen ruim 30 jaar penningmeester geweest.



Herman en Toon werden door de vereniging in de bloemetjes gezet en werden benoemd tot erelid. Het bestuur en commissies werden aangevuld met jonge mensen met veel energie om de club verder te leiden.

Herman is in oktober 2021, op veel te jonge leeftijd, overleden.



Wordt vervolgt!



2017 Tijdritploeg

50

